

[Knud Jespersen.]

man rundt i 1973-priserne. Det gør det simpelt hen vanskeligt, nogle gange helt umuligt, at stille ændringsforslag efter en sådan arbejdsform.

Jeg vil her indskyde, at vi er tingets eneste parti, der ikke er medlem af finansudvalget, hvilket betyder, at der bliver skænket os timer til rådighed, hvor de andre har haft uger, hvilket betyder, at vi stilles over for en række fuldbyrdede kendsgerninger. Alligevel har vi udarbejdet 61 ændringsforslag, der alle har det fælles sigte, det fælles mål at få ført de midler tilbage til befolkningen, vi finder man skammelig har frataget den gennem en højere byrdebelægning.

Vi har søgt midlerne, hvor de var, fordi vi ikke ønsker at deltage i den almindelige sparediskussion, som begyndte med, at venstre ville spare 3 mia kr., fremskridtspartiet 9,3 mia kr. og forligspartierne nu har sluttet på 1.552 mill. kr. Alt dette indeholder jo både tvangsparringstendensen, og det indeholder arbejdsgivertilskud, det indeholder anerkendelse af en række tabuer i den økonomiske politik, hvilket igen betyder, at det bliver de almindelige mennesker, der kommer til at betale eller får højere udgifter eller lider afsavn.

Hvor fandt vi de unødvendige poster i denne finanslov? Dem fandt vi fremfor alt i de penge, der anvendes til oprustningen, og ud fra det har vi selvfølgelig stillet kravet: afskaffelse af de militære bevillinger. Det gælder også det forlig, der er indgået, hvor man regner med at skulle bruge 1,6 mia kr. eller 400 mill. kr. om året i de kommende 4 år. Naturligvis er vi modstandere af noget sådant, og vi finder, det er højst skæbnesvangert for dette ting, at man end ikke ville diskutere sådanne problemer, men tager det som givet, at her kan vi ikke pille ved noget.

Vi har også, ud fra det synspunkt at EF-udgifterne er udgifter, der er påført befolkningen til belastning og absolut ikke er til fremme af levestandarden, selvfølgelig peget på, at disse udgifter kunne spares.

Vi er og vi var modstandere af et kasseoverskud, der i virkeligheden er en overbudgettering på den måde, at man kræver mere op i skat, end man har brug for. Den nuværende regering regner med et kasseoverskud på lidt over 1.400 mill. kr., og vi

finder det ganske uanstændigt og vil derfor også have den side af sagen afskaffet.

Samtidig har vi indregnet ophævelse af skattefrihed for overklassens privilegier, hvor millionærindtægter stadig væk kan få lov til at leve skattefrit, med nul, og hvor man samtidig kan og vil bevare skattefidusernes fornemste niveau, nemlig de ekstraordinære afskrivningsbestemmelser. Alt dette regner vi ind i det; for i et skøn om, hvordan det skal gå, bør man også have denne politiske vurdering: hvem skal betale, og hvordan får vi den omfordeling, som er nødvendig?

På den baggrund er vi ganske dokumentarisk nået frem til tallet 16 mia kr. Det betyder ikke, at det så er penge, vi vil putte i statens lomme. Tværtimod, det er penge — og det viser også vore øvrige ændringsforslag — vi vil fordele på en betydelig mere fornuftig måde, hvor vi vil lave en ny byrdefordeling, og hvor vi vil bruge de penge til virkelig at hjælpe dem, der har behov derfor.

Og hvem er det i første række? Ja, vi foreslår en forhøjelse af pensionerne med det mål at nå frem imod 2/3 af gennemsnitsindtægten for almindelige folke- og invalidepensionister. Vi foreslår en forhøjelse af dagpenge under sygdom til 100 pct. Vi foreslår afskaffelse af den madmoms, der har betydet, at når fødevarerne steg i priser med 18 pct. i 1973, var den reelle forhøjelse på 21 pct., når man lagde momsen til. Denne asociale fødevareroms belaster fremfor alt de dårligst stillede. Også den ønsker man at fastholde. Vi ønsker den afskaffet.

Så er det sagt, at det var et skøn, vi havde, når vi talte om 500 mill. kr. mere til de uddannelsessøgende. Ja, alt hviler jo på et skøn, og her har vi faktisk konsulteret de uddannelsessøgende, og deres beregninger viser, at det er et beløb af denne størrelsesorden, man skal have. Det vil medvirke til at sikre retten til en mere fornuftig og en mere demokratisk uddannelse uden de sociale skel, vi har i øjeblikket.

Så er det nævnt fra hr. Poul Dams side, at når man opslugte disse skattefrie milliarder — og vi har været venlige og kun peget på, at det kunne give 5 mia kr., mens vore egne beregninger viser, at det kunne give 8-9 mia kr. — så skal de naturligvis ikke bruges til at hæve skatterne for andre. De